

● یک مقام ارشد دولت آمریکا با اشاره به سناریویی که تیلرسون قصد اجرای آن را دارد، به سسی‌ان‌ان گفته «تیلرسون معتقد است مشکل برجام، برجام نیست». این مقام می‌گوید: «مشکل با قانون است. هر ۹۰ روز رئیس‌جمهور باید ایپابیندی ایران را تأیید کند و این باعث ایجاد یک بحران سیاسی می‌شود. اگر دولت بتواند توافق هسته‌ای را به گوشه‌ای ببندازد، همه می‌توانند با شادمانی به تمامی مسائل دیگری بپردازد که محور مشکل با ایران هستند». سسی‌ان‌ان می‌گوید که تیلرسون می‌کوشد قانون موسوم به «بررسی توافق هسته‌ای ایران» را که سال ۲۰۱۵ در کنگره تصویب شد، اصلاح و آن را به بخش‌های جداگانه‌ای تقسیم کند. این تکه تکه‌سازی، به کاخ سفید اجازه می‌دهد به‌جای گزارش‌دهی صرف درباره تعهدات فنی ایران تحت برجام، درباره رفتارهای گسترده‌تر ایران مانند «حمایت از تروریسم» یا «برنامه موشکی بالستیک» به کنگره گزارش بدهد؛ رویکردی که زمینه‌ای فراهم می‌کند تا آمریکا در برجام باقی بماند ولی دولت ترامپ مجبور نباشد هر ۹۰ روز یک بار پایبندی ایران را به برجام تأیید کند.

کیتان

● با عملکرد خاص دولت آقای روحانی، ترامپ بهانه و دستاویزی برای اعلام عدم پایبندی ایران به تعهدات برجامی خود ندارد و تنها گزینه پیش‌روی او آن است که اعلام کند ادامه این مسیر با منافع ملی آمریکا در تضاد است. در صورت وقوع چنین احتمالی، توپ در زمین کنگره که جمهوری‌خواهان اکثریت آن را تشکیل می‌دهند، خواهد افتاد. از زمان روی‌کارآمدن ترامپ در آمریکا یک جریان خاص داخلی به‌طور صریح و برخی دولتمردان نیز گاهی با صراحت و گاهی در لافافه می‌گویند ترامپ سیاست‌مداری دیوانه، خطرناک و غیرقابل‌پیش‌بینی است که باید از چالش و رودرویی با وی ریزه‌پز کرد. چرا که او به روندنای تصمیم‌سازی و تصمیم‌گیری در سازوکار دیپلماسی آمریکا پایبند نیست و هر آن ممکن است تصمیمات خطرناک و عجیب و غریبی بگیرد… فرض کنید واشنگتن در تغییر مفاد برجام برای به‌دست‌آوردن امتیازات بیشتر و دائمی‌کردن محدودیت‌ها و واردکردن موضوع موشکی و مسائل منطقه‌ای به برجام تکمیلی موفق نشود… حتی در این صورت نیز کاخ سفید از جنجال اخیر دست خالی بیرون نمی‌رود. حداقل دستاورد وضعیت مبهم و کج‌رومیزی فعلی آن است که نقض عهدهای آمریکا به حاشیه رفته و کسی درباره آنها صحبتی نمی‌کند. ظاهرا همه نگران اصل توافق هستند و می‌کوشند آن را همچون «نمادی مقدس»! حفظ کنند و مانع از فروپاشی آن شوند. در چنین فضایی نه زبانی برای اعتراض به بعدعده‌های آمریکا وجود دارد و نه گوشی برای شنیدن اعتراض.

شوروز

● در گذشته اصلی‌ترین قدرت [منطقه] مصر بود و سپس عربستان در کنار عراق صدام حسین و سوریه حافظ اسد در رده دوم اثرگذاری قرار داشت… قدرت‌های درجه دوم به حاشیه و بحران وارد شده‌اند و مصر نیز به‌شدت افول کرده و تنها عربستان سعودی است که قدرت این مجموعه است. سعودی‌ها هنوز نسبت به برخی از واقعیات سیاسی منطقه واقع‌گرایی لازم را پیدا نکرده‌اند و تا هنگامی که این بخش از سیاست‌های آنان اصلاح نشود، احتمالا نخواهند توانست گام مؤثری در بهبود وضع منطقه و حفظ منافع خودشان بردارند. نمونه این نگرش نادرست را محمودجواد طریف در مصاحبه اخیر خود به این صورت بیان کرد: «اما انتظار داریم عربستان سعودی هم درک کند که ما بخش مهمی از این منطقه هستیم و آنها هیچ وقت نمی‌توانند ایران را حذف کنند. همان‌طور که ما تلاش نخواهیم کرد عربستان را حذف کنیم… زمانی من پیامی به وزیر خارجه فقید عربستان سعودی فرستادم و به او گفتم که ما آماده گفت‌وگو با شما هستیم تا بتوانیم یکدیگر را در منطقه یبذیریم. او به من گفت: جهان عرب ربطی به شما ندارد». در واقع سعودی‌ها به‌دلیل همین برداشت نادرست بود که گمان می‌کردند می‌توانند بمن را به اشغال درآورند و صدای هیچ کشوری هم در نیاید! و البته چنین نشد و نباید هم می‌شد.

میزبانی

● قریب به چهارده پيس از پیروزی انقلاب اسلامی، ایران با بحران‌های عیدده‌ای دست‌به‌گیربان است. بحران‌هایی که هریک احتمالا می‌تواند به‌کلی امنیت کشور را دستخوش درگونی کند. چه اینکه مرور گفتارهای برنامه‌ریزان و مسئولان دولتی برای حل بحران‌ها نشان می‌دهد در منظر آنها تنها باید کاری کرد وضعیت از این بدتر نشود. تجربه چهار دهه گذشته نشان می‌دهد این بیشتر نبراهم سیاسی و ایدئولوژیک بوده‌اند که از صدر تا ذیل نظام مدیریتی حضور داشته‌اند و تداوم حضور چنین نیروهای وضع موجود را ادامه داده‌اد. از این‌رو است که در ادامه چنین استدلالی گفتار تکیه بر «نیروهای کارشناسی» و به‌حاشیه‌راندن نیروهای سیاسی – حادقل در رده‌های مدیریتی پایینی و میانی- قوت می‌گیرد.

politics@sharghdaily.ir

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

آینه

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

سیاست

مها ساز جزئی: نبی حبیبی، بعد از حبیب‌الله عسکراولادی، دبیرکل قدیمی‌ترین حزب موجود ایران است. مؤتلفه البته پیش‌تر با نام جمعیت مؤتلفه اسلامی و هیئت‌های مؤتلفه اسلامی شناخته می‌شد. در میان احزاب موجود، به نظر می‌رسد که مؤتلفه از همه ساختارمندتر و متشکل‌تر عمل می‌کند و به رعایت اصول حزبی پایبندتر است اما با وجود اینها ناظران بیرونی معتقدند که اثرگذاری این حزب در ساختار سیاسی ایران و به‌ویژه در جریان اصولگرایی به‌طور کلی و سهمش از مناصب قدرت مدام کم و کمتر شده است. با نبی حبیبی در دفتر حزب درباره وضعیت فعلی مؤتلفه، کنش‌های سال‌های اخیرش و تلاش‌هایی که برای